

[Forsvarsministeren.]

Lovgivning. Denne Bestemmelse medfører ikke nogen Ændring i Regeringspartierne principielle Opfattelse af, at vi ogsaa paa dette Omraade maa lade Uddannelsen af det Mandskab, som skal staa til Værnenes Raadighed, være en Statsopgave.

Ved Gennemførelsen af dette Lovforslag tilsigter vi to Ting: for det første stadig at have en rimelig Beredskabsstyrke til den Vagttjeneste, som er nødvendig til Løsning af eventuelle Neutralitetsopgaver under de herskende Forhold, og for det andet ved at indkalde ungt Mandskab snarest muligt i forskellige Hold at kunne afløse det ældre Mandskab, som det i Øjeblikket har været nødvendigt at indkalde. Jeg tror, at der vil være almindelig Stemning saavel i Rigsdagen som i Befolkningen for, at der gøres det mest mulige for at gennemføre de Foranstaltninger, der er nødvendige, paa den lempelest mulige Maade. Byrder er det nødvendigt at bære, og de rammer jo først og fremmest dem, som indkaldes til denne Beredskabstjeneste. Jeg tror, at vi alle kan være enige om at fordele disse Byrder saa retfærdigt som muligt og i størst mulig Udstrækning at undtage de ældre Aargange og lade nye Rekruthold rykke frem for at overtage denne Tjeneste.

Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Landstings velvillige Behandling.

Kr. Johansen: De Forhold, som vi for Tiden lever under, med Krigstilstand i en stor Del af Europa, har jo gjort det nødvendigt at indkalde en Beredskabsstyrke. Jeg vil gerne, idet jeg gør denne Bemærkning, sige Ministeren og Regeringen Tak, fordi Indkaldelserne er blevet foretaget og, saa vidt jeg skønner, ogsaa fremtidig agtes foretaget under størst mulig Hensyntagen til det Mandskab, det drejer sig om. Naar jeg siger dette, tænker jeg navnlig paa, at man har ment sig i Stand til at hjemsende en stor Del af de indkaldte værnepligtige paa ubestemt Orlov.

Det Lovforslag, som vi her behandler, gaar ud paa yderligere at gennemføre Foranstaltninger, hvorved det kan undgaaes i størst mulig Udstrækning at indkalde ældre Mandskab. De ældre værnepligtige har jo i de fleste Tilfælde stiftet Familie, og de har et Erhverv, som det kan være meget generende for dem at skulle forlade for at udføre den Militærtjeneste, de bliver

indkaldt til. Derfor er det en meget hensynsfuld og meget fornuftig Foranstaltning, at man i Stedet for uddanner yngre Mandskab, hvilket det Lovforslag, som vi her har til Behandling, tager Sigte paa. Det drejer sig kort og godt om, at man af det Mandskab, der er udskrevet for indeværende Aar, det foregaaende og det følgende, indkalder et større Antal, end der er bestemt i de gældende Militærlove, og at man udvider Antallet af Befalingsmænd i den Udstrækning, som denne større Indkaldelse nødvendiggør. Der ligger ikke noget Princip deri. Tiden opfordrer heller ikke særligt til at strides om forskellige Opfattelser angaaende dette eller andre Spørgsmaal. Der er her kun Tale om en praktisk Foranstaltning, som vi alle finder rimelig og nødvendig, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og til Vedtagelse i det høje Ting.

Stensballe: Med Hensyn til Formaålet for dette Lovforslag, er der gjort omhyggelig Rede af den højtærede Forsvarsminister, og jeg skal derfor ikke udtale mig derom. Lovforslaget gaar ud paa at fordele den Byrde, der her er Tale om, mere ligeligt, over et større Antal, end man kan efter den nugældende Hærlov; derfor gav ogsaa mit Partis Ordfører i det andet høje Ting straks sin Tilslutning til Lovforslagets §§ 1 og 2.

Under Behandlingen i Folketinget rejste mit Partis Ordfører Spørgsmaalet, om det ikke var rigtig og formaalstjenligt, at Ministeren modtog Tilbud fra de Foreninger, hvis Medlemmer har uddannet sig til Betjening af Luftmaalsskyts, om at stille sig frivilligt til Raadighed til Anvendelse ved Københavns Luftforsvar, og mit Parti kan kun hilse med Tilfredshed, at den højtærede Minister har tiltraadt det Ændringsforslag til det oprindelige Lovforslag, hvorefter noget saadant kan ske i det Omfang, som det skønnes formaalstjenligt. Hermed har Ministeren i Modsætning til, hvad Loven af 1937 bestemmer, faaet Bemyndigelse til at anvende disse uddannede Folk, en Anvendelse, som man sikkert før eller senere vil faa Brug for.

Mit Parti havde dernæst den Indvending mod Lovforslaget, at der udtrykkeligt stod, at Ministeren kunde lade uddanne et mindre Antal Mand aarlig frem i Tiden, naar de nuværende Forhold ikke eksisterede mere. Vi kan kun hilse med Glæde, at der ogsaa er sket en Ændring paa dette Punkt, og vi vil naturligtvis føle os bundne ved,